

den faae Hovedbanegaarden lige op ad sig. Alle disse Betingelser synes mig saaledes opfyldte. Men foruden disse tre store direkte Fordele vilde der endnu være nogle ikke ganske smaa indirekte Fordele ved at lægge Frihavnen der. Man vil nemlig ved dens Forlægning til Kalvebodstrand undgaa at indsnævre og belemsre vor prægtige Sønderhed, hvilket den ærede Ordfører allerede har erkjendt, at der er stor Fare for; han udtalte, at man vilde gjøre Alt muligt for at indskrænke det saavidt som muligt. Denne Sønderhed vil nemlig blive faa belemsret af fremstuede Moler og endnu mere af de ganske sikkert uundværlige Vølgebrydere, at Rytten og Glæden af den i høi Grad vil forringes. At Kjøbenhavnernes Stolthed, Lange-linie-Promenaden, vil blive overflaaret og for en stor Del vil miste nogle af sine bedste, skønneste og mest tiltrækkende Egenstaber, skal jeg ikke dvæle længe ved. Sikker er det, at ligesom Udstaten mod Syd ved Kæstshale-øen alt forlængst er taget bort, saaledes vil en Frihavn nord for Kastelspynten affjære den smukke Udsigt over Kalkbrænderibugten til Skovshoved og Charlottenlund. Jeg skal imidlertid ikke lægge særlig Vægt paa dette Skønheidsmoment, endstjondt Mennekket lever jo ikke af Brød alene. Jeg skal gaa over til et tredie Moment, og det er, at Kastellet, der maatte dog i vore Dage kunde have nogen Betydning, ogsaa vil bevares fuldstændig intakt i militær Henseende, idet det saa vil blive unødvendigt at føre en Jernbane igjennem det. — Det vilde imidlertid være et ensidigt Standpunkt at stille mig paa, hvis jeg ikke ogsaa samtidig med at fremhæve de Fordele, der være, fremhævede de Ulemper, der vilde knyttes til en saadan Havn i Mod-sætning til en Frihavn ved Kastelspynten. En Havn ved Kalvebodstrand vil for det Første fordrø en Uddybning af den gamle Havn fra Larsens Plads til Kalveboderne, som ellers vilde være unødvendig. Tillige vil Seiladsen blive vanskeliggjort af Broerne, og selv om man gaar ud fra, at Ombygningen af Knippelsbro kun er et Tidsspørgsmaal, og at Ombygningen af Langebro, saa vidt mig bekjendt allerede er besluttet, og at Broerne derefter vilde blive faa hen-sigtsmæssige som vel muligt, saa vil der dog altid være forbundet en ikke ringe Ulempe med Passagen gjennem dem. Jeg skal ikke gaa ind paa en Afveining af disse Fordele og Ulemper. Hensigten med mit Vædringsforslag er kun at aabne en Udgang til en saadan Afveining af sagstyn-digere Folk end jeg.

Endnu er der dog et Moment, som er saa nær knyttet til denne Sag, at jeg anta-

ger, at de ærede Medlemmer, der have værdiget mig nogen Opmærksomhed, ville undre sig over, at jeg hidtil har forbigaaet det, og det er Tanken om Kalvebodstrands Uddybning. Man vil jo kunne sige, at det er et gammelt, dødsdømt og forlængst ihjelslaaet Projekt, og det er ganske rigtigt. Men denne Tanke har ligesom enhver stor og sund Tanke en eiendommelig Livskraft, saa at den atter og atter lever op igjen. Den har en større Livskraft, end de Folk have, der have fældet dens Dødsdom. Man har endnu aldrig kunnet ramme en saadan Pæl gjennem denne Tanke, at den ikke fuldstændig har bevaret sin Opstandelseevne, og jeg er overbevist om, at den endnu ulmer i de Flestes Tanker og i Manges meget stærkt. Jeg vilde gjerne her med en vis Modifikation anvende et Ord af et æret Medlem ved første Behandling, der forekom mig at ramme Sømmet lige paa Hovedet, idet han udtalte, at Spørgsmaalet, om vi skulle have en Frihavn eller et, ikke er et Spørgsmaal om Viden, men om Tro, og han definerede denne Tro derhen, at det er Troen paa Kjøbenhavns Fremtid, en Tro, som han dernæst skildrede for hans Vedkommende saa stærk og saa sikker, at han ikke nærrede nogensomhelst Tvivl. Men nu siger jeg, at hverken dette ærede Medlem eller nogen Aanden, der deler hans Tro paa Kjøbenhavns Fremtid, navnlig som Stapelplads for Østersøhavnene, kan være i Tvivl om, at det, man maa begynde med, er at skaffe sig den hurtigste og bedste Udgang til disse Havne gjennem det Flak, der skiller Byen fra Rjøge Bugts rene og dybe Farvande. Jeg nærer i alt Fald ingen Tvivl i saa Henseende. Men ligesom min Tro er knyttet hertil, saaledes er den endnu stærkere knyttet til Troen paa vort Forsvar. Jeg er fuldstændig overbevist om, at Uddybningen af Kalvebodstrand er et saa stærkt Led i vort Forsvar, at det endog under visse Eventualiteter ligesom vil kunne fordoble vor Flaade, idet denne faar to Udgange, nemlig Krone-løbet og Rjøgebugt, saa at der under en eventuel Blokade af Kjøbenhavn vil kræves to vor Flaade overlegne Flaader for at kunne blokere.

Af alle disse Grunde tror jeg, at det dog er værdt at tage under Overveielse endnu i den ellefte Time, om der ikke kunde findes en heldigere Plads. Men forøvrigt foregriber mit Vædringsforslag jo ikke Noget som helst. Den ærede Minister vil ogsaa efter dette Forslag, saasnart Loven er ved-tagen, kunne paabegynde Anlægget nord for Kastellet, hvis Overveielserne i Mellemtiden skulde have faaet det Udsald, at det er det vigtigste. Netop fordi Vædringsforslaget